

færd. Det må forventes, at behovet for at tage dyr ud af løsdriftssystemerne på grund af aggressioner eller frygt vil blive stadigt mindre, idet man ved fortsat udvikling af staldindretning og fodringssystemer kan mindske aggressionerne, ligesom man ved selektiv avl kan søge at mindske aggressiviteten og derved få de mest rolige og velegnede dyr til løsdrift.

Hvis dyrene af andre årsager er kommet til skade eller blevet syge, skal der ligeledes være mulighed for at tage dem ud af flokken og placere dem i enkeltdyrsbokse eller aflastningsstier.

Til gengæld bør der så i alle tilfælde stilles krav til indretningen af boksene og til arealstørrelsen i aflastningsstierne. Herom henvises til bemærkningerne til § 6, stk. 3, og § 7.

Til § 6

Erfaringerne med løsdriftssystemer viser, at jo færre dyr, der går sammen, jo større plads kræves der pr. dyr. I stk. 1 foreslås det derfor, at arealkravene i løsdriftssystemer gradueres alt efter hvor stor en gruppe dyr, der holdes sammen i en sti. Endvidere foreslås arealkravene at skulle fastsættes efter, om der er tale om søer eller gylte, idet gylte sædvanligvis er mindre end søer.

For de første fire søer i en gruppe skal der være mindst 2,8 m² frit tilgængeligt stiareal pr. so, mens der for de næste 6 søer skal være mindst 2,2 m² pr. so. For de efterfølgende 10 søer skal der være mindst 2,0 m² pr. so, og for hver yderligere so skal der være mindst 1,8 m².

For de første 10 gylte skal der være mindst 1,9 m² pr. gylt, og for de næste 10 skal der være mindst 1,7 m² pr. gylt, mens der for hver yderligere gylt skal være mindst 1,5 m².

Der er tale om frit tilgængeligt stiareal, hvorved forstås, at det er et areal, som dyrene har adgang til hele tiden, og som ikke udfyldes af krybber og lignende. De omkringliggende områder, som dyrene kun lejlighedsvis lukkes ud i, som f.eks. separate fodringsbokse og gangarealer hen til disse, kan ikke medregnes i det frit tilgængelige stiareal.

For at give dyrene mulighed for at bevæge sig relativt ubesværet rundt og forbi hinanden og udelukke risikoen for, at en dominerende so eller gylt ved at stille sig på tværs forhindrer svagere dyr i at bevæge sig rundt i en sti og eventuelt flygte fra aggressioner, stilles der i stk. 2 krav om, at den enkelte sti i løsdriftssystemer ikke på noget sted må være smallere end 3 m.

Hvis et dyr f.eks. er offer for andre dyrs aggressio-

ner i en sådan grad, at dyrets velfærd er truet, kan det tages ud af løsdriftssystemet og placeres i en enkeltboks eller en aflastningssti, jf. § 5. I tilfælde af, at dyret placeres i en aflastningssti, stilles der i § 6, stk. 3, krav om, at der skal være mindst 2,8 m² frit tilgængeligt stiareal pr. dyr i aflastningsstien. Dog skal den enkelte aflastningssti være mindst 3,5 m². Der må endvidere højst anbringes 3 dyr i en aflastningssti, så dyrene får mere ro til at restituere sig end i de almindelige løsdriftsstier. Se endvidere bemærkningerne til § 5.

I stk. 4 bestemmes det, at i løsdriftssystemer og aflastningsstier skal mindst 1,3 m² pr. so og 0,95 m² pr. gylt af stiarealet være med fast gulv og strøelse. Herved forbydes brugen af fuldspaltegulve, som ikke giver de store muligheder for at tildele dyrene strøelse, og som kan gøre det vanskeligt for dyrene at regulere deres kropstemperatur, ligesom deres behov for at rode vanskeligt kan imødekommes. Det er derfor af flere grunde vigtigt for dyrenes velfærd, at de har et areal, hvor der er fast gulv med en eller anden form for strøelse. Se i øvrigt bemærkningerne til § 9.

Mindstekravene i stk. 4 til den del af stiarealet, der skal have fast gulv og strøelse, er i overensstemmelse med anbefalingerne i Den Videnskabelige Veterinærkomité's udtalelse af 30. september 1997. Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 6.

Til § 7

Bestemmelsen sikrer, at drægtige søer og gylte, der holdes i enkeltdyrsbokse, har mindst 90 cm fast gulv målt fra krybbens bagkant. Bestemmelsen har først og fremmest betydning for dyrene i perioden fra løbning og fire uger frem, men også i de situationer, hvor det efterfølgende har været nødvendigt at fjerne et dyr fra flokken på grund af frygt eller aggressivitet og indsætte dem i bokse, vil denne bestemmelse have en dyrevelfærdsmæssig betydning.

Boksene skal være indrettet således, at dyret kan lægge sig samt hvile og rejse sig uden besvær. Det gælder i øvrigt for alle svin uanset hvilket staldsystem, de går i, jf. § 11, stk. 1, i bekendtgørelsen om beskyttelse af svin, men det er vigtigt at understrege dette, når det drejer sig om enkeltdyrsbokse, hvor der ikke for tiden stilles mindstekrav til arealstørrelsen eller til indretningen i øvrigt.

Til § 8

Bestemmelsen fastslår, at dyrene skal have mulighed for at regulere deres kropstemperatur. Svin har ikke svedkirtler på kroppen og kan derfor ikke svede